MINISTERUL EDUCAȚIEI

DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ ȘI CONTROL

Securizat GDPR

Nr.14850M /14.10.2021

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BUZĂU
REGISTRATURA
NR. 14413
ZI. 19 LUNA 10 AN 2021

APROB
SECRETAR DE STAT
Sorin ION

AVIZAT,
SECRETA Securizat GDPR
Ioana LAZ

Securizat GDPR

AVIZAT,
Director General
Dire **nică**
Mih Securizat GDPR

CĂTRE,
Inspectoratele Școlare Județene/Inspectoratul Școlar al municipiului BUCUREȘTI
în atenția Doamnei/ Domnului Inspector Școlar General

Stimată doamnă,
Stimate domn,

Urmare a adresei Federației Sindicatelor Libere din Învățământ, privind soluția pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios administrativ și fiscal, în temeiul Certificatului emis în dosarul nr. 4847/2/2021 prin care se suspendă executarea art.1 alin.(2) din ordinul nr. 3993/ 16.06.2021, soluție prin care se dispune: *„Admite acțiunea. În baza art. 14 din legea nr. 554/2004, suspendă executarea art.1 alin.(2) din ordinul nr. 3993/2021 emis de pârât, până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anularea ordinului"*, vă comunicăm următoarele:

I. Intrarea în vigoare a unui act administrativ cu caracter normativ, respectiv a Ordinului Ministrului Educației nr. 3993/2021 privind stabilirea unor drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ, prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, s-a realizat cu respectarea întocmai a prevederilor legale, atât în ceea ce privește condițiile de formă, cât și referitor la cele de fond.

Prin emiterea Ordinului nr.3993/2021 s-au avut în vedere argumentele privind legalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, în conformitate cu Decizia nr. 685

din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 26 februarie 2020, prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În paragraful 16 din această decizie, **Curtea Constituțională a reținut că indemnizația pentru titlul științific de doctor reprezintă un drept salarial suplimentar, care nu aparține sferei drepturilor și libertăților fundamentale. Prin urmare, acordarea acestui drept depinde în exclusivitate de opțiunea legiuitorului. Mai mult, având în vedere că acest drept se acordă din fonduri publice, legiuitorul, raportându-se la resursele financiare disponibile, stabilește condițiile de acordare a indemnizației pentru titlul științific de doctor, iar atunci când aceleași temeiuri o impun, poate dispune suspendarea dreptului sau chiar încetarea acordării acestuia.**

Mai mult, potrivit considerentelor reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 52/2020, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, atât instanța de trimitere cât și ICCJ au stabilit în mod unitar că prevederile art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare, anterior datei de 1 iulie 2017, în sensul că, după intrarea în vigoare a acestei legi, acestea nu mai pot primi indemnizația pentru titlul științific de doctor, chiar dacă anterior au încasat drepturi bănești în considerarea titlului respectiv.

Astfel, dispozițiile art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică tuturor categoriilor de personal care dețineau titlul științific de doctor la data intrării în vigoare a acestei legi, indemnizația lunară pentru titlul științific de doctor urmând a fi acordată în măsura în care sunt întrunite condițiile de la art. 14 din același act normativ.

Or, art. 14 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 impune cadrelor didactice condiția suplimentară de a nu fi solicitat și obținut gradul didactic I prin echivalarea cu titlul științific de doctor. Aceasta deoarece obținerea gradului didactic în această modalitate reprezintă în sine un beneficiu acordat cadrelor didactice respective, condițiile de acordare a gradului fiind mai puțin restrictive, dar și pentru că obținerea gradului didactic I determină avantaje financiare, prin aplicarea unui nivel de salarizare.

Prin Ordinul ministrului educației nr. 3993/2021, se realizează a clarificare a drepturilor salariale care înlătură inechitățile de salarizare diferită pentru funcții similare pentru personalul plătit din fonduri publice, respectiv pentru cei care au obținut prin ordin de ministru gradul didactic I, ca urmare a echivalării titlului științific de doctor anterior datei de 01.07.2017 și cei care și-au echivalat titlul de doctor după data de 01.07.2017.

Prin acest act normativ se înlătură deosebirile de tratament juridic care nu pot fi justificate decât de existența unor situații care, în mod obiectiv și rezonabil, justifică aplicarea unor astfel de diferențieri între diversele categorii de persoane. Or, dispozițiile legale se aplică deopotrivă tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, evitându-se astfel o eventuală discriminare.

Mai mult, legiuitorul ***interzice*** cumularea unei duble bonificații – încasarea în același timp a doua drepturi salariale, ***în baza aceluiași titlu de doctor*** .

II. Cu privire la solicitarea de încetare a executării art. 1 alin. (2) din O.M.E. nr. 3993/2021, arătăm cele ce urmează:

Certificatul de grefă pe care îl invocă Federația Sindicatelor Libere din Învățământ și Federația Sindicatelor din Educație *„Spiru Haret"*, nu produce efecte juridice atât timp cât sentința pronunțată în dosarul la care se face referire **nu** a fost comunicată Ministerului Educației, astfel că, în acest moment, ne este cunoscut doar dispozitivul hotărârii, dar nu și considerentele pe care se întemeiază acesta.

Sentința pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și fiscal, în cauza ce face obiectul dosarului nr. 4847/2/2021 **nu** este singura hotărâre judecătorească prin care o instanță s-a pronunțat cu privire la o cerere de suspendare a O.M.E. nr. 3993/2021.

Mai mult, această sentință **nu** concordă cu orientarea jurisprudențială majoritară care s-a conturat până la acest moment.

Determinant este că, indiferent care ar fi soluțiile celorlalte instanțe învestite cu cereri de suspendare a aceluiași ordin, sentința pronunțată în cauza ce face obiectul dosarului nr. 4847/2/2021 **nu produce efecte față de alte persoane în afară de cele care au avut calitatea de parte în această cauză.**

Potrivit art. 435 alin. 1 Cod procedură civilă, ***„Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora."***.

Aceste prevederi reflectă principiul relativității efectelor hotărârilor judecătorești, potrivit căruia *res inter alios judicata aliis neque nocet neque prodest.*

De la prevederile Codului de procedură civilă, mai sus citate, pot exista derogări, dar numai dacă respectivele derogări sunt expres prevăzute de lege, respectându-se principiul potrivit căruia excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare.

O astfel de excepție de la aplicarea principiului relativității efectelor hotărârilor judecătorești este reglementată de art. 23 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, potrivit căruia *„Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile **prin care s-a anulat în tot sau în parte** un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare."* (s.n.)

Excepția instituită potrivit art. 23 din Legea nr. 554/2004 se referă ***exclusiv*** la hotărârile prin care ***„prin care s-a anulat în tot sau în parte** un act administrativ cu caracter normativ"*, iar **nu** și la cele prin care s-a dispus **suspendarea** unui act administrativ cu caracter normativ.

Or, așa cum am arătat și mai sus, prevederea citată, având caracter de excepție nu își poate extinde aplicarea asupra altor situații în afara celor expres menționate în ipoteza textului legal.

Dacă ar fi dorit să confere un caracter general obligatoriu și hotărârilor judecătorești prin care a fost suspendat un act administrativ cu caracter normativ, legiuitorul s-ar fi exprimat ca atare și ar fi menționat și aceste hotărâri în cuprinsul art. 23 din Legea nr. 554/2004 sau într-un text legal aparte. Cum nu a reglementat expres o astfel de excepție și cu privire la hotărârile de **suspendare**, ci doar cu privire la cele ce privesc **anularea** (în tot sau în parte) a unui act administrativ cu caracter normativ, rezultă că hotărârile prin care se dispune **suspendarea** unor astfel de acte sunt supuse regulii generale a relativității efectelor hotărârilor judecătorești.

Astfel, sentința prin care s-a pronunțat suspendarea și care face obiectul dosarului nr. 4847/2/2021 **nu produce efecte față de alte persoane în afară de cele care au avut calitatea de**

parte în această cauză sau care au împuternicit organizaţiile sindicale să le reprezinte în această cauză.

Cu privire la certificatul de grefă de care se prevalează Federaţia Sindicatelor Libere din Învăţământ şi Federaţia Sindicatelor din Învăţământ Spiru Haret, acesta nu produce efectele juridice ale unei hotărâri judecătoreşti.

În acest sens prevedrile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 precizează în mod imperativ faptul că **suspendarea unui act administrativ se face în temeiul unei hotărâri judecătoreşti.**

Textul art. 425 NCPC reprezintă dreptul comun în ceea ce priveşte conţinutul unei hotărâri judecătoreşti, astfel că orice hotărâre trebuie să cuprindă elementele pe care aceasta le enumeră.

Or, certificatul de grefă reprezintă o redare a minutei pronunţată de către instanţa de judecată şi nu are forma obligatori a unei hotărâri judecătoreşti şi nu poate produce efectele juridice ale acesteia.

Cu deosebită considerație,

DIRECTOR GENERAL
Mirela Gabriela TOMA

Securizat GDPR

DIRECTOR
Diana Alina ROȘU

Securizat GDPR